୨୯-୯-୧୯ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି “ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା” ପୁନରାବୃ□: ୧୬.୦୨.୮୫ ମଧୁବନ

“ପ୍ରତି ନିଶ୍ୱାସରେ ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ବାଜିବା ହିଁ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମର ଉପହାର”

ଆଜି ଭୋଳାନାଥ ବାବା ବା ଭୋଳା ଭଣ୍ଡାରୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଣ୍ଡାର ରକ୍ଷକ ବାବା ନିଜର ଅତିସ୍ନେହୀ, ସଦା ସହଯୋଗୀ, ସହଜଯୋଗୀ, ସର୍ବ ସମ୍ପ□ିର ମାଲିକ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଏବେ ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ଅଛ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ମାଲିକ ହେବ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବିଶ୍ୱ ରଚୟିତାଙ୍କର ବାଳକ ହିସାବରେ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ଅଟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱର ମାଲିକ ହେବାକୁ ଯାଉଛ । ବାପଦାଦା ନିଜର ଏହିଭଳି ମାଲିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ ହେବାର ଅଲୌକିକ ନିଶା, ଅଲୌକିକ ଖୁସି ଅଛି ତ ? ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ, ସଦା ସମ୍ପନ୍ନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ଆଜି ସମସ୍ତ ସନ୍ତାନ ନିଜର ପିତାଙ୍କର ଅବତରଣର ଜୟନ୍ତୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହରେ ରହିବା ସହିତ ହର୍ଷିତ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା କହୁଛନ୍ତି ଏହା ପିତାଙ୍କର ଜୟନ୍ତୀ ସହିତ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜୟନ୍ତୀ ସେଥିପାଇଁ ଏହା ବିଚିତ୍ର ଜୟନ୍ତୀ ଅଟେ । ଏମିତି ତ ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରର ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ଜନ୍ମଦିନ ହୋଇନଥାଏ । ଏପରି କେବେ ହୁଏ କି ? ସେହି ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ପିତାର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଦିନ ଏବଂ ପୁତ୍ରର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମଦିନ, ଏପରି କେବେ ଶୁଣିଛ ? ସେଥିପାଇଁ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅଲୌକିକ ଜୟନ୍ତୀ । ଯେଉଁ ମୂହୁ□ରେ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଶରୀରରେ ଅବତରିତ ହେଲେ ସେହି ଦିନ, ସେହି ମୂହୁ□ରେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ହେଲା । ତେବେ ଏକାଠି ଜନ୍ମ ହୋଇଗଲା ନା । ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ଅନନ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହେଲା ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମର ତିଥି, ବେଳା, ରେଖା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଏବଂ ଶିବବାବାଙ୍କର ଅବତରଣର ଏକା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଶିବପିତା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ବ୍ରହ୍ମା ଯିଏକି ପରମଆତ୍ମା ଏବଂ ମହାନ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମା ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଗଲେ । ସମାନତା କାରଣରୁ ଯୁଗଳ ରୂପଧାରୀ ହୋଇଗଲେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦା ଶବ୍ଦ ଏକାଠି କହୁଛ, ଅଲଗା ଅଲଗା କହୁନାହଁ । ସେହିଭଳି ଅନନ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସାଥୀରେ ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର-ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ ରୂପରେ ଅବତରିତ ହେଲେ ।

ତେବେ ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ତାଙ୍କର କୁମାର କୁମାରୀ— ଏହା ମଧ୍ୟ ପିତା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଯୁଗଳ ସ୍ଥିତିର ନାମ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ଅବତରଣର ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅବତାର ଅଟ ନା ! ଅବତାର ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ମୃତି— “ମୁଁ ଦିବ୍ୟ ଜୀବନଧାରା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅଟେ” । ଏହା ନୂଆ ଜନ୍ମ ହେଲା ନା ! ଏହି ଉଚ୍ଚ ସ୍ମୃତିର ସହିତ ଏହି ସାକାର ଶରୀରରେ ଅବତରିତ ହୋଇ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମି□ ହୋଇଛ । ତେଣୁ ଅବତାର ହେଲ ନା ! ବାବା ଯେପରି ଅବତରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱକୁ ପରିବ□ନ କରିବା ପାଇଁ ଅବତରିତ ହୋଇଛ ତେବେ ପରିବ□ନ ହେବା ହିଁ ଅବତରିତ ହେବା । ତେବେ ଏହା ଅବତାରମାନଙ୍କର ଭାଷା । ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପିଲାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ଜନ୍ମ ଦିବସ ଅଟେ । ତେଣୁ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମଦିନ ପାଳନ କରିବେ ନା ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ପାଳନ କରିବେ, ନା ସମସ୍ତେ ମିଶି ପରସ୍ପରର ଜନ୍ମଦିବସ ପାଳନ କରିବା ! ଭକ୍ତମାନେ ତ କେବଳ ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ତ ବାବାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏବଂ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ପାଳନ କରୁଛ । ଏହିଭଳି କଳ୍ପ କଳ୍ପର ଅବିନାଶୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ତୁମମାନଙ୍କର ଆଙ୍କି ହୋଇଯାଇଛି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ଏହି କଥା ରହିଥାଉ ଯେ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡି ହୋଇଯାଇଛି । ସିଧାସଳଖ ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କ ସହିତ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କ ଠାରୁ ଭାଗ୍ୟପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ଡବଲ ହୀରୋ ଅଟ, ଯାହାକି ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀ ହେବା ସହିତ ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ । ତେଣୁ ଡବଲ ହୀରୋ ହୋଇଗଲ ନା । ଏବେ ସାରା ବିଶ୍ୱର ଦୃଷ୍ଟି ତୁମେ ହୀରୋ ପାର୍ଟଧାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଉପରେ ରହିଛି । ତୁମଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆଜି ଅନ୍ତିମ ଜନ୍ମରେ ଅର୍ଥାତ୍ କଳ୍ପର ଅନ୍ତିମ କାଳରେ ମଧ୍ୟ କେତେ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ସ୍ମାରକୀମାନ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ବା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ବାଣୀର ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ର ସବୁ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଯାହାକୁ ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଚାତ୍ରକ ଭଳି ତୃଷା□ ରହିଛି । ସେଥିରୁ ଦୁଇବଚନ ଶୁଣି ସୁଖ-ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭବ କରୁଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମର ଗାୟନ ଏବେ ମଧ୍ୟ ଚରିତ୍ର ରୂପରେ କରାଯାଉଛି । ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ଶ୍ରେଷ୍ଠ କାମନାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଆଶୀର୍ବାଦ ରୂପରେ ଗାୟନ ହେଉଛି । ତେଣୁ ଯେକୌଣସି ଦେବତା ବା ଦେବୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମାଗିବା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର

ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ଥିତିର ସ୍ମାରକୀ ଏବେ ମଧ୍ୟ ସ୍ମରଣ ରୂପରେ ପ୍ରଚଳିତ ଅଛି । ତେବେ ଏଭଳି ଭାଗ୍ୟବାନ ତୁମେମାନେ କିପରି ହେଲ ? କାରଣ ତୁମେମାନେ ଭାଗ୍ୟବିଧାତାଙ୍କ ସହିତ ପାର୍ଟ କରି ନିଜକୁ ଭାଗ୍ୟବାନ କରିଛ । ଏବେ ଜାଣୁଛ ତୁମର କେତେ ଭାଗ୍ୟବାନ ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ ଅଟେ ? ଭଗବାନ ବାପଦାଦା ତାଙ୍କର ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏହିଭଳି ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତ ସର୍ବଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ହିଁ ଅଭିନନ୍ଦନ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଛ । ଏହା କେବଳ ଗୋଟିଏ ଦିନର ଅଭିନନ୍ଦନ ନୁହେଁ । ତୁମର ଏହି ଭାଗ୍ୟବାନ ଜନ୍ମର ପ୍ରତି ମୁହୂ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟ ଅଭିନନ୍ଦନରେ ଭରପୁର ଅଟେ । ତେବେ ନିଜର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମକୁ ଜାଣିଛ ନା ? ତୁମର ପ୍ରତି ନିଶ୍ୱାସରେ ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ବାଜୁଛି । ନିଶ୍ୱାସ ଚାଲୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ବାଜୁଛି । ଏହିଭଳି ବାଦ୍ୟର ସ୍ୱର ଶୁଭୁଛି ନା ! ଏହି ପ୍ରାକୃତିକ ବାଦ୍ୟ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ! ଏହି ଦିବ୍ୟଜନ୍ମର ଏହି ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଶ୍ୱାସ-ପ୍ରଶ୍ୱାସ ଦିବ୍ୟଜନ୍ମର ଉପହାର ଅଟେ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରକେ ଏହି ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ଉପହାର ରୂପରେ ମିଳିଛି ନା । ବାଦ୍ୟକୁ ବଜାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଆଙ୍ଗୁଳିକୁ ତଳ ଉପର କରୁଛ ନା । ସେହିଭଳି ନିଶ୍ୱାସ-ପ୍ରଶ୍ୱାସ ମଧ୍ୟ ତଳ ଉପର ହେଉଛି । ତେଣୁ ନିଶ୍ୱାସ-ପ୍ରଶ୍ୱାସ ଚାଲିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାଦ୍ୟ ବାଜିବା । ଯେପରି ନିଶ୍ୱାସ ବନ୍ଦ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ସେହିପରି ବାଦ୍ୟ ବାଜିବା ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ବାଜୁଛି ନା ! ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ କ'ଣ ଭାବୁଛନ୍ତି ? ଭୋଳା ଭଣ୍ଡାରୀଙ୍କଠାରୁ ସବୁ ପ୍ରକାରର ସମ୍ପ ନେଇ ନିଜର ଭଣ୍ଡାରକୁ ଭରପୁର କରିନେଇଛ ନା ! ଯାହାଦ୍ୱାରା ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଭଣ୍ଡାର ଭରପୁର ରହିବ । ଆଉ କେବେ ଭରିବାର ମେହନତ କରିବାକୁ ପଡିବ ନାହିଁ । ବଡ ଆରାମ୍‌ରେ ପ୍ରାରବ୍ଧ ଭୋଗ କରିବ । ଏବେକାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ୨୧ ଜନ୍ମର ପ୍ରାରବ୍ଧ ହୋଇଯିବ । ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ୱରୂପରେ ରହିବେ । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିଲା ? କିଛି ମେହନତ ଲାଗିଲା ? ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ନିଜକୁ ଏହି ରଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଶରୀରରେ ବିରାଜମାନ ପୁରୁଷ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ମନେ କର । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ । କେବଳ ଏହି ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛ ନା । ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥର ଫଳ ସ୍ୱରୂପ ୨୧ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସର୍ବଦା ଖୁସିରେ ଏବଂ ମଉଜରେ ରହିବ । ଏବେ ମଧ୍ୟ ସଂଗମଯୁଗ ମଉଜର ଯୁଗ ଚାଲିଛି । ଏହା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡିବାର ଯୁଗ ନୁହେଁ, ମଉଜ କରିବାର ଯୁଗ । ଯଦି କୌଣସି କଥାରେ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡୁଛ ତେବେ ସଂଗମଯୁଗରୁ ନିଜର ପାଦକୁ ଟିକିଏ କଳିଯୁଗ ଆଡକୁ ନେଇ ଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱରେ ପଡୁଛୁ ବା ସଂଶୟ ଆସୁଛି । ଯଦି ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ପାଦ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛି ତେବେ ତୁମେ ସର୍ବଦା ମଉଜରେ ଅଛ । ସଂଗମଯୁଗ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁଇଟିର ମିଳନ କରିବାର ଯୁଗ । ତେବେ ପିତା ଏବଂ ପୁତ୍ରର ମିଳନ କରିବାର ଯୁଗ ହିଁ ସଂଗମଯୁଗ । ଯେଉଁଠି ମିଳନ ଅଛି ସେଠାରେ ଖୁସି ମଉଜ ଅଛି । ତେଣୁ ମଉଜ କରିବାର ଜନ୍ମ ଅଟେ ନା । ଏଠାରେ ସଂଶୟର ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ମଉଜ କରିବାର ସମୟରେ ଖୁବ୍ ଆତ୍ମିକ ମଉଜ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୁସିର ଉତ୍ସବ ପାଳନ କର । ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତ ଡବଲ ମଉଜରେ ରହୁଛନ୍ତି ନା । ଏହିଭଳି ମଉଜ କରିବାର ଜନ୍ମର ଅଭିନନ୍ଦନ ସ୍ୱୀକାର କର । ସଂଶୟରେ ପଡିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱରେ ଅନେକ ଆତ୍ମା ଅଛନ୍ତି, ତୁମେ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ବହୁତ ଅଧିକ ଏବଂ ମଉଜ ପାଳନ କରୁଥିବା ଆତ୍ମା ତୁମେମାନେ ବହୁତ କମ୍ ଅଛ । ଏବେ ନିଜର ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜନ୍ମ ଦିନକୁ ଜାଣିପାରିଲ ! ଏମିତି ବି ଆଜିକାଲିର ଜ୍ୟୋତିଷମାନେ ଦିନ, ତିଥି ଏବଂ ବେଳା ଆଧାରରେ ଭାଗ୍ୟର ବର୍ଣ୍ଣନା କରିପାରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ବେଳା କ'ଣ ? ତିଥି କ'ଣ ? ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି ନା ତେଣୁ ଭଗବାନଙ୍କର ତିଥି ଯାହା ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ତିଥି ।

ଭଗବାନଙ୍କର ଅବତରଣ ଅର୍ଥାତ୍ ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମର ବେଳା ଯାହା ତାହା ତୁମମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ତେବେ କେତେ ଉଚ୍ଚ ବେଳାରେ ଜନ୍ମ ନେଇଛ ! କେତେ ଉଚ୍ଚ ରେଖା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛ ଯାହାକୁ ଦଶା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ମନ ଭିତରେ ସଦାସର୍ବଦା ଏହି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ରହିଥାଉ ଯେ ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ମୋର ମଧ୍ୟ ଜନ୍ମ ହୋଇଛି । ବ୍ରହ୍ମା ମଧ୍ୟ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବିନା କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଶିବବାବା ମଧ୍ୟ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ବିନା କିଛି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏକ ସାଥୀରେ ଜନ୍ମ ହେଲା ନା । ସେଥିପାଇଁ ଜନ୍ମ ତିଥିକୁ, ଜନ୍ମର ବେଳାକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖ । ଯେଉଁ ତିଥିରେ ଭଗବାନ ଧରାପୃଷ୍ଠରେ ଅବତରଣ ହେଲେ ସେହି ତିଥିରେ ମୁଁ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଅବତରିତ ହୋଇଛି । ନାମ ଏବଂ ରାଶିକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖ-- ବ୍ରହ୍ମା ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର, ବ୍ରହ୍ମାକୁମାରୀ । ନାମ ଏବଂ ରାଶି ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ, ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଜନ୍ମ ବା ଜୀବନଧାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ବାବା ସର୍ବଦା ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାଃ ବାବା ବାଃ ! ଏବଂ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ । ଏହିଭଳି ସନ୍ତାନ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ମିଳିବେ ନାହିଁ ।

ଆଜିର ଏହି ଦିବ୍ୟ ଦିବସର ବିଶେଷ ଉପହାର ରୂପରେ ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ସ୍ନେହୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦୁଇଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଚନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ଗୋଟିଏ ହେଲା ସର୍ବଦା ନିଜକୁ "ମୁଁ ବାବାଙ୍କର ନୂରେ ରତନ ଅର୍ଥାତ୍ ଜ୍ୟୋତି ସ୍ୱରୂପ ରତ୍ନ" ବୋଲି ମନେ କର ଯିଏକି ସର୍ବଦା ନୟନରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିଥାଏ । ତେବେ ନୟନରେ ସମାହିତ ହୋଇ ରହିବାର ସ୍ୱରୂପ ବିନ୍ଦୁ ହିଁ ଅଟେ । ତେଣୁ ନୟନରେ ବିନ୍ଦୁର ହିଁ ମହତ୍ୱ ରହିଛି । ତେବେ ନୂରେ ରତ୍ନ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ବିନ୍ଦୁ ସ୍ୱରୂପ ବାବାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମାହିତ ଅଟେ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ସମାହିତ ଅଟେ । ତେବେ ଏହି ଗୋଟିଏ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଚନକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ମୁଁ ନୂରେ ରତ୍ନ ଅଟେ, ଦ୍ୱିତୀୟରେ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ସଂଗ ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ହାତ ମୋ ଉପରେ ରହିଛି । ସଂଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଏବଂ ହାତ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ସଦାସର୍ବଦା ଆଶୀର୍ବାଦର ହାତ ରହିଛି ଏବଂ ସର୍ବଦା ସହଯୋଗର ସଂଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କର ହାତ ଏବଂ ସଂଗ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଛି । ସଂଗରେ ରୁହ ବା ହାତ ମୋ ଉପରେ ରଖ--ଏପରି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପରେ ରହିଛି । ଏହିଭଳି ଦ୍ୱିତୀୟ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଚନ ହେଲା ସର୍ବଦା ଆଶୀର୍ବାଦର ହାତ ଏବଂ ସଂଗ । ଏହାଥିଲା ଆଜିର ଏହି ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମ ଦିବସର ଉପହାର । ଆଚ୍ଛା !

ଏହିଭଳି ଚାରିଆଡର ସଦାକାଳର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ପ୍ରତିଟି ନିଶ୍ୱାସକୁ ଖୁସିର ବାଦ୍ୟ ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ଡବଲ ହୀରୋ ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ଭାଗ୍ୟବାନ ଏବଂ ଭାଗ୍ୟର ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ, ସର୍ବଦା ସର୍ବ ସମ୍ପ□ିରେ ଭରପୁର ଭଣ୍ଡାରର ମାଲିକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଭୋଳାନାଥ, ଅମରନାଥ, ବରଦାତା ପିତାଙ୍କର ବହୁତ-ବହୁତ ଦିବ୍ୟ ଜନ୍ମର ଅଭିନନ୍ଦନ ସହିତ ୟାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ନମସ୍ତେ ।

ଦାଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ:- ବେହଦର ପିତାଙ୍କର ସ୍ନେହର ବାହୁ ବହୁତ ପ୍ରଶସ୍ତ ଅଟେ, ଯାହାର ଆଲିଙ୍ଗନ ଭିତରେ ସମସ୍ତେ ସମାହିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ସର୍ବଦା ସବୁ ପିଲାମାନେ ବାବାଙ୍କର ଭୂଜା ମଧ୍ୟରେ ବା ଭୂଜା ଅର୍ଥାତ୍ ବାହୁରୂପକ ମାଳା ମଧ୍ୟରେ ରହିଛ ସେଥିପାଇଁ ମାୟାଜିତ୍ ଅଟ । ତୁମେମାନେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ ନା । ଜନ୍ମ ତିଥିରେ ଟିକିଏ ହେଲେ ଅନ୍ତର ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ବହୁତ ଗୁଡିଏ ମୁଖ ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କୁ ପ□ମୁଖୀ ବା ତ୍ରିମୁଖୀ ଦେଖାଇଛନ୍ତି କାରଣ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେବେ ତୁମେମାନେ ତ୍ରିମୁଖୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛ ନା ପ□ମୁଖୀ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛି । ମୁଖ ମଧ୍ୟ ସହଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ ନା । ବାବାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କେଉଁ କଥାର ନିଶା ରହିଛି ? ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏଭଳି ପିତା ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ ମିଳିବେ ନାହିଁ । ବାବା କହିବେ ଏଭଳି ସନ୍ତାନ ମିଳିବେ ନାହିଁ, ପିଲାମାନେ କହିବେ ଏଭଳି ପିତା ମଧ୍ୟ ମିଳିବେ ନାହିଁ । ବହୁତ ଭଲ— ପିଲାମାନେ ହିଁ ଘରର ଶୃଙ୍ଗାର ଅଟନ୍ତି । ଏକୁଟିଆ ପିତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଘରର ଶୋଭା ବୃଦ୍ଧି ହୋଇନଥାଏ ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଏହି ଘରର ଶୋଭା ବା ଚମକ ଅଟନ୍ତି । ତେବେ ଏତେ ସବୁ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କର ଶୋଭାକୁ ଚମକାଇବାର ନିମି□ କିଏ ହେଲେ ? ପିଲାମାନେ ହିଁ ହେଲେ ନା ! ବାବା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କର ଚମକକୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି ନା । ବାବାଙ୍କୁ ତ ତୁମମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଧିକ ମାଳା ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ପଡୁଛି କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କୁ କେତେ ମାଳା ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ତୁମେମାନେ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ଯେତେ ମାଳା ଚଢାଇଛ ବାବାଙ୍କୁ ବ□ମାନ ସେତିକି ମାଳା ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଗୋଟିଏ ପିଲାର ନାମର ମାଳା ଗୋଟିଏ ଦିନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବାବା ସ୍ମରଣ ନ କରିବେ— ଏପରି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ତେବେ ବାବା ମଧ୍ୟ ନୌଧା ଭକ୍ତ ହୋଇଗଲେ ନା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତାନର ବିଶେଷତାଗୁଡିକର, ଗୁଣର ମାଳା ବାବା ସ୍ମରଣ କରିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଯେତେ ଥର ବାବା ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ସେହି ବିଶେଷତା ବା ଗୁଣ ଆହୁରି ଅଧିକ ତାଜା ହୋଇଯାଏ । ମାଳାକୁ ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି ବାବା କିନ୍ତୁ ତା'ର ଫଳ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଦିଅନ୍ତି, ନିଜେ ନିଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା— ବାପଦାଦା ତ ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କ ସାଥୀରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମୁହୂ□ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅଲଗା ହେବାକୁ ଚାହିଁଲେ ମଧ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, କାରଣ ? ପିଲାମାନେ ଯେତିକି ମନେ ପକାଇବେ ତା'ର ପ୍ରତ୍ୟୁ□ର ତ ଦେବେ ନା ! ମନେ ପକାଇବାର ପ୍ରତିଦାନ ତ ଦେବାକୁ ପଡିବ ନା ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ବିନା ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦୃଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ କେବେ ଦେଖିନଥିବ ଯାହାକି ପିତା ଏବଂ ସନ୍ତାନ ସର୍ବଦା ସାଥୀ ହୋଇ ରହିଥିବେ । ପିତା ସନ୍ତାନମାନଙ୍କଠାରୁ ଅଲଗା ହିଁ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ପିତା ପୁତ୍ରର ଯୋଡି କେବେ ଦେଖି ନଥିବେ । ତେବେ ବହୁତ ଭଲ ଫୁଲ ବଗିଚା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବଗିଚା ଭଲ ଲାଗୁଛି ନା । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଫୁଲର ସୁଗନ୍ଧ ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ଅଟେ ସେଥିପାଇଁ ଆଲ୍ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ବଗିଚାର ଗାୟନ ରହିଛି ।

ସମସ୍ତେ ଆଦି ରତ୍ନ ଅଟ, ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନର ମୂଲ୍ୟ କେତେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ରତ୍ନର ପ୍ରତି ମୁହୂ□ରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ତେଣୁ ସମସ୍ତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରତ୍ନ ଅଟ, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଏବେ ମଧ୍ୟ ରତ୍ନ ରୂପରେ ପୂଜା ଅର୍ଚ୍ଚନା ହେଉଛି । ଏବେ ହିଁ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର ବିଘ୍ନ ବିନାଶକ ହେବାର ସେବା କରୁଛି ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ଏହାର ସ୍ମାରକୀ ରୂପରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନର ବହୁତ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି । ତେବେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ରତ୍ନର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । କୌଣସି ରତ୍ନ ବିଘ୍ନକୁ ନାଶ କରିଥାଏ ତ ଆଉ କେହି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିଥାଏ । ତେବେ ବ□ମାନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମର ସ୍ଥୁଳ ସ୍ମାରକୀ ସେବା କରୁଛି । ତୁମେମାନେ ଏହିଭଳି ସେବାଧାରୀ ଅଟ । ବୁଝିଲ ।

ସମ୍ମିଳନୀକୁ ଆସିଥିବା ବିଦେଶୀ ପ୍ରତିନିଧି ମାନଙ୍କ ସହିତ ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦାଙ୍କର ସାକ୍ଷାତ:

ସମସ୍ତେ କେଉଁଠି ଆସି ପହ□ିଯାଇଛ ? ନିଜର ପିତାଙ୍କର ଘରକୁ ଆସିଛୁ, ଏଭଳି ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ତେବେ ନିଜର ପିତାଙ୍କର ଘରକୁ ପିଲାମାନେ ଆସନ୍ତି ନା ଅତିଥି ଆସନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସନ୍ତାନ ହିସାବରେ ଅଧିକାରୀ ଅଟ ନା ଅତିଥି ଅଟ ? ନିଜର ପିତାଙ୍କର ଘରକୁ ଆସିଛ, ଏବଂ ପିତାଙ୍କର ଘରକୁ କେବଳ ଅଧିକାରୀ ପିଲାମାନେ ହିଁ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଏବେଠାରୁ ନିଜକୁ ଅତିଥି ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ମହାନ ଆତ୍ମା ମନେ କରି ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ବହୁତ ଭାଗ୍ୟବାନ ଅଟ ଯାହାକି ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପହ□ି ଯାଇଛ । ଏବେ କ'ଣ କରିବାକୁ ହେବ ? ଏଠାରେ ପହ□ିବାର ଭାଗ୍ୟ ତ ମିଳିଗଲା କିନ୍ତୁ ଏବେ ଆଗକୁ କ'ଣ କରିବ ? ଏବେ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବା ହିଁ ସାଥୀରେ ରହିବା । ଏକୁଟିଆ ହୋଇଯାଅ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କୁ ସାଥୀରେ ରଖି ଯେଉଁଆଡେ ବି ଯିବ, ଯାହା ବି କର୍ମ କରିବ ଯୁଗଳ ରୂପରେ କରିବା ଦ୍ୱାରା ସର୍ବଦା ସହଜ ଏବଂ ସଫଳତାର ଅନୁଭବ କରିବ । ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରହିବି, ଏହି ସଂକଳ୍ପ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏଠାରୁ କରିଯାଅ । ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବି ଅର୍ଥାତ୍ ଚେଷ୍ଟା କରିବି, ଦେଖିବି, ଏପରି ସଂକଳ୍ପ କର ନାହିଁ କାରଣ ଦୃଢତା ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବିକାଠି । ତେଣୁ ଏହି ଚାବୀକୁ ସର୍ବଦା ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାକୁ ହେବ । ଏହା ଏପରି ଚାବୀ ଯାହାକି ଯେଉଁ ସମ୍ପ□ ଯେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକ ତାକୁ ସଂକଳ୍ପ କରିବା ମାତ୍ରକେ ମିଳିଯାଇଥାଏ । ଏହି ଚାବୀକୁ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ରଖିବା ଅର୍ଥ ସର୍ବଦା ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା । ଏବେ ଆଉ ମେହନତବାଲା ନୁହେଁ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟ । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଯାହା କିଛି ଅନୁଭବ କରିଛ ସେହି ଅନୁଭବ ରୂପକ ସମ୍ପ□କୁ ସର୍ବଦା ବା□ିଚାଲ, ଏହାକୁ ଯେତେ ବା□ିବ ସେତେ ବଢି ଚାଲିବ । ତେଣୁ ଏଥିରେ ମହାଦାନୀ ହେବାର ଅଛି କେବଳ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିବାର ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା !

ବିଦାୟ ସମୟରେ (ଘ ୩.୩୦ ମିନିଟ୍‌ରେ): ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ସହିତ ଗୁଡମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ । ଯେପରି ଆଜିର ରାତିଟିକୁ ମଙ୍ଗଳ ମିଳନର ମଉଜରେ କଟାଇଲ ସେହିପରି ସର୍ବଦା ରାତି ଦିନ ବାବାଙ୍କର ମିଳନ ଖୁସି ମଉଜରେ ପାଳନ କରୁଥାଅ । ସାରା ସଂଗମ ଯୁଗ ହିଁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ନେବା ସହିତ, ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ସହିତ ନିଜେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢାଇଚାଲ । ସର୍ବଦା ମହାଦାନୀ ବରଦାନୀ ହୋଇ ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଦାନ ମଧ୍ୟ ଦିଅ, ବରଦାନ ମଧ୍ୟ ଦିଅ । ଆଚ୍ଛା— ଏହିଭଳି ସଦା ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଦା ଦୟାଶୀଳ, ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା ରଖୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଯାଦପ୍ୟାର ଏବଂ ଗୁଡମର୍ଣ୍ଣିଙ୍ଗ୍ ।

ବରଦାନ:- ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱପରିବ□ନ କରି ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୁଅ ।

ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ପରିବ□ନର ସହଜ ଆଧାର ହେଲା ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ଆସିବ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭୂତି ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ଏବଂ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁଭୂତି ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ବିଶେଷତା ରୂପକ ମୂଳଦୁଆ ମଜବୁତ୍ ନୁହେଁ କି ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହ ଭରା ଚାଲି-ଚଳନ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ହୃଦ୍‌ବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ସବୁ କଥାରେ ଅନୁଭବୀ କରିଦିଏ ସେତେବେଳେ ତୁମେ ତୀବ୍ର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହୋଇଯାଅ ଏବଂ ହୃଦ୍ ବୋଧ କରିବାର ଶକ୍ତି ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପରିବ□ନ କରାଇଦିଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ନିଜର ସ୍ନେହୀ ସ୍ୱରୂପକୁ ସାକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ କରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହୁଅ ।